

* * *

پیچ و خم های قلم در دستِ حق
صورتِ زن شد هُویدا بر ورق
چشم و آبرو و خطوطِ منحنی
دلبران را نقش کرده حق ، زنی
دخترانُ نقشِ همه زیبایی اند
نیک بنگر عِلّتِ آگاهی اند
این جهان ، زندانِ شَوَد بی دختران
آسمان آیا شود بی اَخْتَران (ستارگان) !؟

* * *

کوردل گوید که زن ها جنسِ پست
اندکی دیگر به پای او نشست